

اعلامیه مطبوعاتی

یافته های مطالعات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان نشان میدهد که نزدیک به ۲،۲ میلیون نفر در دشت های بایر مناطق جنوب مسکن گزین شده اند

کابل، ۲۰ می ۲۰۱۸: یافته های یک تحقیق که توسط واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان به حمایت مالی اتحادیه اروپا انجام شده نشان میدهد که دشت های جنوب غربی افغانستان در دو دهه گذشته به طور چشمگیری تغییر کرده است. این تحقیق دریافته که در آغاز قرن ۲۱ و در سال ۲۰۱۶ زمین های بایر و غیرمسکونی این مناطق مبدل به محل زیست بیش از ۲،۲ میلیون مردم گردیده است.

این گزارش میافزاید: "مزید بر آن، این منطقه مرزی به دریای هلمند و فراه و همچنان به کانالی که دولت افغانستان برای ازدیاد ساحات زراعتی مالیاتی ساخته بود، دسترسی ندارد و مقدار زمین زراعتی در سال ۲۰۱۶ در آنجا به ۴۷۲،۸۳۸ هکتار میرسد در حالیکه این رقم در سال ۲۰۰۸، ۲۵۴،۸۶۶ و در سال ۲۰۰۳، ۱۴۳،۰۶۰ هکتار بود."

بر اساس تحقیق، این گسترش از طریق مداخله دولت یا پروژه های بزرگ آبیاری تمویل کننده گان که در گذشته مشاهده می شد، به وجود نیامده، بلکه در نتیجه خریداری و غصب زمین های که به عنوان "زمین دولتی" تعیین گردیده بود توسط مردم صورت گرفته و روی تکنالوجی پیشرفته سرمایه گذاری شده است.

این گزارش میگوید: "با گذشت زمان و با تصاحب زمین ها، جوامع مردم در سراسر این مناطق قبلاً صحرائی بوجود آمد و طرز های متفاوت اجاره، سیستم مالیاتی و حکومتی را نیز می توان در آنجا مشاهده نمود." همچنان تحقیق توضیح می نماید که این همه در مناطقی صورت گرفته که ۲۰ سال قبل در آنجا به جز از سنگ و ریگ چیز دیگری نبود و دولت افغانستان هم حضور رسمی نداشت.

همچنان این تحقیق به بررسی این امر که چه چیزی منجر به زیستگاه و دگرگونی این منطقه ای قبلاً صحرائی شد، پرداخته و نشان میدهد که اگر این بخاطر خشکسالی غیر قانونی نبود، این توسعه صورت نمیگرفت. این تحقیق به پنج بخش تقسیم گردیده است. بخش دوم آن خلاصه روش تحقیقاتی را مطرح نموده که یک مبنای ارزشمند برای بررسی اقتصاد غیر قانونی، به ویژه در مکانهای دور افتاده و نا امن را، فراهم میکند.

بخش سوم به تحلیل این موضوع که چگونه جغرافیای کشت کوکنار در افغانستان ظهور کرد، تقویت گردید و با مساعی دولت سازی و مبارزه با مواد مخدر سازگار گردید، می پردازد و بخش چهارم متمرکز بر مبدل شدن دشت های سابق جنوب غربی به محل مسکونی میباشد. این مطالعه با استفاده از تجزیه و تحلیل تصاویری از فاصله دور و مصاحبه با خانوارها، توضیح نمونه های مختلف اسکان در دشت های سابق بکواه و هلمند و همچنان گروه های مختلف اجتماعی-اقتصادی سهم در این کار را پیگیری نموده است.

بخش پنجم، کوکنار را به عنوان منبع و انگیزه برای سرمایه گذاری های بزرگ و نحوه تطابق دهقانان با چالش های متداوم زمین های بایر، از جمله هزینه های زیاد برای تولید، کاهش حاصلات و تقلیل سطح آب را بررسی میکند.

بخش ششم این مقاله نتیجه گیری مینماید که هر چند خشکسالی به عنوان عامل حیاتی برای جمعیت روستایی رو به رشد در مناطق بیابانی سابق بوده است، اما رشد سریع استفاده از انرژی شمسی و علف کش های کیمیاوی، ثبات دراز مدت تولیدات زراعتی را تهدید میکند.

این مطالعه براساس کار وسیع ساحوی و تصاویر با وضاحت بالا در بین سالهای ۲۰۱۱-۲۰۱۷ در ۲۰ محل تحقیق در دو قسمت دشت های بایر سابق انجام شده است. کار ساحوی شامل ۱۰۷۸ مصاحبه با خانوارهای روستایی و جمع آوری اطلاعات متمم با کسانیکه در این مناطق خدمات ارائه نموده اند، میباشد. در مجموع، ۷۴۲ مصاحبه با دهقانان در هشت محل تحقیق در نواحی شمال کانال بغرا در ولایت هلمند و ۳۳۶ مصاحبه با دهقانان در ۱۲ محل تحقیق در بکواه ولایت فراه انجام شده است. ۴۰ مصاحبه دیگر با افرادی انجام شده است که برای مردم شهرهای لشکرگاه، گرشک، فراه و دلارام خدمات فروش سامان آلات شمسی، دیزل، ادویه حشره کش و خدمات اجاره دادن وسایل و تجهیزات حفاری برای چاه های عمیق را ارائه می نمایند.

تصاویر با وضاحت بالا و تصویر برداری از راه دور، متناسب با روش تحقیق انجام شده است. اطلاعات جغرافیایی در مورد پوشش گیاهی با تصاویر با وضاحت بالا یکجا گردیده تا تاریخچه محل سکونت در مناطقی که قبلاً دشت بوده است، بررسی گردد. سپس ساحات تحقیقی براساس مدت زمان سکونت باشندگان شناسایی شدند و شامل ساحاتی میشد که شواهدی از تولیدات زراعتی قبل از سال ۲۰۰۳ تا سال ۲۰۱۳ را نشان میداد. تصاویر تصویر برداری شده از فاصله دور نیز برای اثبات اینکه کارمندان ساحوی به محلات مشخص حضور داشته اند، استفاده شده و نتایج اولیه جمع آوری اطلاعات را بررسی میکند. تصاویر با وضاحت بالا، یافته های اولیه تحقیق از جمله محصولات زیر کشت، زیرساخت های جدید و یا تخریب شده و سنجش تغییرات در مناطق کشت شده را بیشتر شناسایی میکند. در نهایت، تجزیه و تحلیل جغرافیایی از استخراج یافته های تحقیق در منطقه وسیع جغرافیایی فراتر از ساحات مورد تحقیق را پشتیبانی میکند.

احتمالاً این موضوع در هلمند منجر به بازگشت مردم به محلاتی شود که از طریق کانال درمناطق لشکرگاه، نادعلی و مارجه آبیاری میشود و فشارها برای روی آوردن به کشت کوکنار را یکبار دیگر افزایش میدهد. تحقیق میگوید که در بکواه، کسانیکه از این منطقه خارج میشوند ممکن است به نواحی فراه و همچنان هلمند مرکزی باز گردند و به نظر میرسد که برای آنانی که میخواهند کشت کوکنار از بین برود، جای زیادی برای خوشبینی وجود ندارد، جز کاهش آب که میتواند اقتصاد محلی را صدمه بزند.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان از کارشناس خود برای ارائه این تحقیق عالی، و همچنان از شرکای این پروژه از جمله Alcis و سازمان تحقیق و توسعه پایدار (OSDR) برای ارائه اطلاعات جغرافیایی و کیفی و حمایت بی شائبه آنان، سپاسگذاری ویژه مینماید.

برای معلومات بیشتر، به آدرس های ذیل به تماس شوید:

ایمیل: communication@areu.org.af

مبایل: 0799608548